

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Cavssa Helvetica Orthodoxae Fidei

Murner, Thomas

Lucernae, 1528

VD16 M 7034

[Conclvsio XVIII.]

urn:nbn:de:hbz:466:1-29525

M V R N E R I.

accipiebant, eorum bonorum se domini aestimantes, quippe quod pro derelictis habebant, quod omnino fieri nequit, id enim pro derelicto habet quod uerus dominus eo rejicit animo, quod talia in suorum bonorum numero amplius habere nolebat, insti- dere di. par. Pro derelicto, secus autem est de clericis seditio- ne & tumultu auctugis.

Et tenetur quilibet scire quid non sit suum C. unde uile. fi. sed & quod non sit suum aliorum esse C. unde uile Conquæreba- tur. Sed & nullus nostrorum bonorum in licitatione uel subasta- tione aestimationem ponere debet, etiam si uenalia forent, eti- am si iudæi essemus, ius enim hoc requirit ut cuiuslibet suorum bonorum dominum demandetur C. de iud. & cæli. Nemo.

CONCLUSIO XVII.

Famosus est qui ablata religiosorum bona etiam in quoscunque- pios usus dispenfat, & inuitis dominis contractat.

Si furtum est contractatio fraudulenta rei alienæ inuito do- mino &c. sicut supra sufficenter est probatum & ostensum ff de fur. le. i. Et uos nostrorum bonorum inuitis nobis procuratores esse uultis, nescio ego ullo procuratore uos comparare, quã procuratore in tunica fulua, bursam in collo portantis domi- ni nostri Ihesu Christi, merces autem horum procuratorum est suspensio, sitque hic satis dictum de uestra mendaci responsione, & furo ac stibis quibus maxima uestra furta, rapinas, sacrile- gia exornatis & coloratis. Interim uniuerso orbe uestra sce- lestia mendacia & facinora non ignorante.

SEQUUNTUR CONCLUSIONES

de iniurijs & contumelijs uiuorum. Et primo cum deo dicatis uirginibus perpetratorum.

Famosus est, qui deo dicatas uirgines lege prohibitas ducit uxores, incesti ueritque coniugij se nuptijs funestans, cum ex eis editos liberos lex pro nullis liberis habere præcipiat, & a patre non alendos demandet.

A C T A

Hac in conclusione miros in me impetus faciunt, & pernitiosissime insolescunt, qui sacras duxerunt meretrices, uirgines dicere uolebā, at ego illis palā faciam, non esse me qui hæc loquor, sed spiritus patris mei dei qui in me hæc intonat, & lex ipsa, illis succenseat, non mihi, quæ ex eorum ore hæc ipsa cōscripsit.

In lege diuina scriptū est Deut. xxiiij. Quum uotū uoueris dño deo tuo non tardabis reddere, quia requiret illud dñs deus tuus, & si moratus fueris reputabitur tibi in peccatū. Si nolueris polliceri absq; peccato eris. Quod autē semel egressum est de labijs tuis, obseruabis & facies sicut promisisti dño deo tuo, & ppria uolūtate & ore tuo loquutus es. Ex qbus uejbis clare adparet deū a nobis exposcere uoluntariē emissa uota.

Item Nu. xxx. specialiter de mulierib⁹ ita habet. Mulier si quippiā uouerit, & se constrinxerit iuramento, quæ est in domo patris sui, & in ætate adhuc puellari, si cognouerit pater uotum quod pollicita est, & iuramentū quo obligauit animā suā & tacuerit, uoti rea erit. Ex hijs duab⁹ auctoritatib⁹ aperte ostenditur & uotum sola uoluntate factum, & cum iuramento firmatum utrumq; reddendum.

Paulus i. Corinth. viij. ait. Nam qui statuit in corde suo firmus non habens necessitatē, potestatem autē habens suæ uoluntatis, & hoc indicauit in corde suo seruare uirginem suā, bene facit. Igitur & qui matrimonio iungit uirginem iuam, bene facit, & qui non iungit melius facit. Quum igitur a nobis continētia uota deus a nobis exposcat, dicatq; diuus Paulus bene factū esse, quis tam uellet a mentis ratione tanto deuiare, ut deum a nobis dicat aliquid impossibile exposcere, quod Paulus melius factum esse doceret.

Sed nostri euangelici nebulones & neq; ut suam luxuriā habeant securā, eam matrimonio fūco honestant, & in corda hominū uenena transfundunt, continentia esse impossibilē, aut ergo nubere oportere, aut aliqd scelestius & turpius perpetrare. Ex tribus iam dictis auctoritatibus patet eos impudenter

M V R N E R I.

clenter de continētia mentiri. Secundū pessime est & dictū & cogitatū in uniuersum humanū genuū, in uirgines, uiduas, adolescentes, uiduos, monachos, moniales, heremitas, anachoritas, sed & in fere oēs sanctos dei. Et in Christū Ihesum met Om̄m nostrū, adeo ut eiuscemodi neq̄ talia euomentem ab hoc orbe delendum iudicandum esset.

Conquerunt hī porci semper in luto luxuriare se uoluntates ipsi continere non esse in eorū potestate. Id omēs diaboli uelint, impudicis colō abitant mulieribus, ebrīj, gulosi, & ad palata semper exundantes, omnibus horis crapulā suam exuberantes, nullius dei penitus apud eos est abstinentia, nulla sacerdotalis cōuērsatio, dies noctesq; uina ingurgitant, & repletus uenter de facili aestuat in libidinem, & Salomone teste in uino est luxuria. Aiunt se experiri & contra eorū uoluntatem pollui, sed hęc quādam continentia & castitatē, quæ uirtus est cordis & mentis & non culi, neq; erit delictū nisi fuerit uoluntariū. Vnicū tamen fatebor illis graue esse, adeo ut uir sanctus Franciscus cōtra hunc sp̄ritū nudus se niue & frigore debilitarit. Diuus Paulus hunc a se tolli dāmonē enixe rogauit, Hieronymus etiā in arcta p̄nitentiā positus, choreis uirginū sibi uidebat interesse & c. ergo uirtus est castitas cui cōlū debet, quæ sic tendit ad ardua, parū est quod delectat, æternū uero quod cruciat, labor est ingens, merces autē copiosa. Oh hoc Christus saluator dixit. Aliqui castrarunt se propter regnū dei, in quibus clarissime de potentia loquūt, quod nos scilicet castrare possimus, mox de difficultate subiungēs. Qui potest capere, inquit capiat. Qui de hoc prolixius & loqui uelit & disputare, libellum Iohannis Dietenbergij legat, Lutheri uotis monasticis respondentem.

Præterea si continentia & castitatis uota, ut cætera quoq; uota deus a nobis exposcat, ut supra est dictū, deo dicatis monialibus uirtute diuini uerbi præceptū est non nubere, quod sinubant, priora uota irrita facientes, æque famosæ sunt cum

cum his mulieribus quæ primo marito uouerunt, alterum superducentes. Sicut & uir quispiam qui primæ uxori alteram superinduxit ff. de his qui no. infa. l. e. Quid ergo.

Quod si quis temerari non dico raptus, sed deo dicata & sacra uirginem matrimonio sibi copulare, huc lex iubet capite plecti C. de episco. & cle. Si quis, & quæ de uiris diximus, de mulieribus dicta esse uolumus. Sic ergo nubentium contra diuinas & humanas leges bona non hereditibus sunt permittenda, sed fisco applicanda C. de incest. & inuti. sup.

Pene uero contra leges & illicite sic nubentium sunt, quia omnia eorum bona confiscanda sunt, sed & bona dotium in exilium relegandi sunt, debentque cingulo priuari & honore. Et si infirmi fuerint status uerberandi sunt C. de incest. & inutilib. nup. ea.

Nec sunt liberi eorum naturales nuncupandi, & ad paterna bona recipienda indigni, nec patri præcipitur eos alere & educare C. eo. Ex complexu.

Sed in specie de sacerdotibus præcipitur Leuit. xxi. Sacerdos aut uile prostitutum, & quæ a uiro repudiata est, nec uiduam ducet uxorem, quia sanctus est domino deo suo, & offert panes propositionis. Nunc autem his temporibus communiter aut ducunt moniales, uiduas uel meretrices, aut certe suas fornicarias, cum quibus illis prior fuerat consuetudo, aut alibi qui uanas mulieres sacerdotibus a deo interdictas, tamen est illis mens constans & integra iuxta uerbum dei se regere & ambulare.

Propter hanc igitur conclusionem nemo mihi sit molestus, sed deo Moysi & legibus ipsis ita præcipientibus.

CONCLUSIO XIX.

Famosus cum sit is qui hoc scelesto contubernio deo dicatarum uirginum nephanda licentia se commaculauit, consequens est, ut liberi sic geniti omnis paternæ substantiæ & beneficijs sint indigni, nec naturales nominandi.

Hoc conclusionis huius consequens clare habetur C. de incest.